

στέρη της Ειρήνης.—το Κνωσολέικον Λάβαρον με τον Άγγελον Αδωνιδόν, Ελληνικήν Φουσταγιέλλαν και Κεντόν— ή Φιλοπάτρις Ελληνοπούλα με τον Χουσόκομον Νάρισσον— ή Μακεδονική Φάλαγξ με το Ηρωϊκό Αρκάδι, Κορηϊκήν Ήλιδα, Υπεργήφανον Ελληνίδα, Στεγαζυόν της Μαικεδοτίας και Ναυαγόν του Φαλήρου.— ή Ελλην Ναυτοπούλα με την Φιλοπατρίδα Ελληνοπούλαν, Σκέρτσον, Αριελ και Εασιήν Εσπέραν.— το Έσσομον Κόρινον με την Διακριθείσαν Άρσασκεϊάδα, Λαυαόν και Λήθην.— το Δάκρυ της Ανακουφίσεως με την Ήλιδα των Δουσεργών, Αστέρα της Χίου, Ίδεύδη Καλλοήν και Πτερόεν Όνειρον.— ή Γαλαξίας με τον Γαλάζιον Ούρανον, Κύμα του Αίγαίου, Ζήτω ή Κνωσολέικος, Γαλήνην και Ναυτοπούλα της Νίκης.— ή Κόρη των Όνειρων με το Σκέρτσον, Όνειρον στο Κύμα, Γλυκειαν Ήλλάδα, Έμπανουμένη Μουσικόν και Άγγελον της Έλευθερίας.— ή Τσίρος με την Έθνικήν Σημαιαν, Βροντήν του Διός, Φιλοπατρίδα Ελληνοπούλαν, Άγγιβαν τον Καρχηδόμον και Δευκοκύμαντον Αιγαλόν.— Της Φράγης τ' Άγριολούλουδο με το Κεντόν.— ή Ναυτοπούλα του Μεσολογγίου με την Έρωσον ή Θανάτον, Δόξαν της Πατρίδος, Έλληνα Ναυτοπούλα και Ελληνικόν Μεγαλείον.— ή Ναυτοπούλα της Νίκης με το Ελληνικόν Έίφος, Φιλοπατρίδα Ελληνοπούλαν, Αστέρα της Έθνικής και Ήμεραν της Έλευθερίας.— ή Ήμερα της Έλευθερίας με την Φιλοπατρίδα Ελληνοπούλαν, Αστέρα της Έθνικής, Ναυτοπούλα της Νίκης.— το Ελληνικόν Έίφος με το Ζήτω ή Έλλάς, Άγγελον της Νίκης και Φιλοπατρίδα Ελληνοπούλαν.— το Πτερόεν Όνειρον με τον Δευκοκύμαντον Αιγαλόν.— το Ζήτω ή Έλλάς με την Αντίθεσον, Άργόν, Μαραθωνοδρομόμον και Ήλεκτρικόν Σπινθήρα.— ή Άγγέλος της Νίκης με το Ζήτω ή Έλλάς, Έθνικήν Σημαιαν, Ελληνικόν Έίφος, Ερηϊήν του Προξενιέλου και Άρην.

Γονείς και κηδεμόνες!

Άσφαλίσατε την ζωήν σας και το μέλλον των τέκνων σας εις την μεγάλην ασφαλιστικήν εταιρίαν

ΡΩΣΣΙΑ,

Άσφάλεια: Ζωής, προικοδοτήσεων, πυρός, δυστυχημάτων, μεταφορών, θραύσεως δέλων.

Υποκατάστημα εν Αθήναις Όδός Σταδίου 21

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αί λύσεις δεκταί μέχρι της 1 Ματίου

[Ο χάριτης των λύσεων, επί του όποιον δέον να γράψωσι τας λύσεις των οι διαγωνιζόμενοι, πολεείται εν τή Γραφείω μας εις φανέλλου, ών ένιαστος περιέχει 20 φύλλα και τιμάται φρ. 1.]

84. Δεξιόχειρος.

Αυτό έχει το ξαφνικό Τι άρά γε σημαίνει; Γιατί μαθές ή θάλασσα Νάνεβοκατεβαίνη;... Νά! δυϊ τρανοί έμάλλωναν Σφιχτά-σφιχτά πιασμένοι Καί σ' έα δένδρο ακκούμπησαν Κι' οι δυϊ τους κουρασμένοι.

Έστάλη υπό του Θύματος του Φθόνου

85. Συλλαβογράφος.

Άρθρον και γράμμα κάθησαν Στη μήτη μου έπάνω, Καί έκαμαν... Βασίλισσα Τέτρα πώς να τή βγάλη; Έστάλη υπό του Έθνικου Λαβάρου

86. Στοιχειόγραφος μετά τονογράφου.

Τό πρόσωπόν του κούταξ Καί πές: όρατο χρώμα! Άλλά στην ίδια θέσι του Πολύ δέ μένει άκόμα, Γιατί εύθύς πού τάλλαξες Καί τόνο και κεφάλι, Έφούδυνσε και φήλωσε Μέ δύναιμ μεγάλη.

Έστάλη υπό της Έστεμμένης Καλλονής

87. Κυβόλεξον.

Π * * * *
* I * * *
* * Ω * *
* * * A

Έστάλη υπό της Νυκτερινής Συναλιás

88. Έπιγραφή.

N I I A Φ
Y N E O H
O O Y N Γ
A Γ X O P
I I E T O

Ζητείται ή ανάγνωσις της έπιγραφής ταύτης.

Έστάλη υπό της Ιωάννας Δαρκ

89-90. Μεταμορφώσεις.

- 1.— Η κόμη διά 9 μεταμορφ. να γίνη πόλις.
- 2.— Η πόλις διά 12 μεταμορφ. να γίνη χώρα.

Έστάλη υπό της Σημαιάς της Έπαναστάσεως

91-96. Μαγικόν Γράμμα.

Τή ανταλλαγή δύο γραμμάτων εκάστης των κάτωθι λέξεων διά δύο συμφώνων, πάντοτε των αούτων, σχηματίσε άλλας τόσας λέξεις: έστία, οίκια, ούδέν, Σέραπις, Μελανία.

Έστάλη υπό της Έθνηκής Άμύνης

96. Άμροστιχίς εκ τέκνων.

Ζητούνται τέκνα (υίοί ή θυγατέρες) των κάτωθι πατέρων (άπό έν τέκνον καθένος),

τοιαύτα ώστε διά μέν των αρχικών των κατά σειράν να σχηματίζεται Άρπυια, διά δέ των τρίτων γραμμάτων, άλλ' αντίστροφως, Μούσα. Οι πατέρες είνε οι εξής:

- 1. Ποσειδών. 2. Πρίαμος. 3. Άθάμας. 4. Πελασγός. 5. Όκεανός.

Έστάλη υπό του Ποιητού του Παργασού

97. Μικτόν.

μρτ-οεω-πδσ-εα

Έστάλη υπό της Ποντιάδος Αθρας

98. Γρίφος παραστατικός.

Γράμμα - Γράμμα - Γράμμα - Ζών - Γράμμα - γαλλικόν - Γράμμα - γαλλικόν - Γράμμα - Γράμμα - Γράμμα - Γράμμα - Ζών.

Έστάλη από το Ναυτοπούλο της Όδρας

ΛΥΣΕΙΣ

των Πνευματικών Άσκήσεων του φύλλου 48.

586. Μενοιτίος (μέν, Οίτη, ός.)—587. Κρόνος-όνος.—588. ΓΑΛΙΛΑΙΟΣ (άλας, Λάιος, Ίάγος, Όλγα, σιά.)—589—594. Τή ανταλλαγή διά του ΨΗ: ύψηλός, άψηφώ, ψητός, ψηκτρα, ύψηνωρ, ψηφός.

595. ΣΥΡΟΣ 596. Κόττος-κόττα.—597. ΣΙΤΟΣ Λείπει ό γάτος και χόρρεύουν τά ποντίκια.— ΣΑΦΗΣ ΣΑΝΙΣ

598. Των φρονιμών τά παιδιά πριν πεινάσουν μαγειρεύουν.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Η λέξις λεπτά 10, διά δέ τους συνδρομητάς μας λεπτά 5 μόνον. Έλάμιστος όρος 10 λέξεις, δηλαδή και αι άλιγότεραι των 10 πληρώνονται ός να ήσαν 10.]

Ψηφίζω Βομών της Έλευθερίας, Ελληνικήν Φουσταγιέλλαν, Διπλωμάτην.— Ποιμενίς Μυρτώ. (Ζ'—57)

Ανταλλάσσω εικονογραφημένα δελτάρια πανταχούθεν. Τό γραμματόσημον επί της εικόνας. Η διεύθυνσίς μου: Alcibiade G. Doucas, Poste-restante, Niche (Serbie).

Επ' ευκαιρία της έπετειού όνομαστικής Έορτής σου, φίλτατε Αντώνιε Μούγιο, σοι εύχομαι έτη πολλά και άτέρμονα ευδαιμονίαν.— Αντώνιος Κουτελάκης. (Ζ'—59)

Όρα καλή, Ναυτοπούλα μας' καλή αντίμωσι τό καλοκαίρι.— Γαλανόλεικον Κύμα. (Ζ'—60)

Ανταλλάσσω εικονογραφημένα δελτάρια προτιμώ πολέμων τοιαύτα.—Thrasybule Paschalides, Agoustos (Macedoine, Turquie). (Ζ'—61)

Ανταλλάσσω εικονογραφημένα δελτάρια πανταχούθεν. Τό γραμματόσημον επί της εικόνας. Άσφαλεστάτη άπάντησις.—Constantin Th. Schapera, rue Cr. Natalia, 7, Belgrade, Serbie). (Ζ'—62)

Ανταλλάσσω ταχυδρομικά δελτάρια πανταχούθεν. Προτιμώ τοποθεσίας.—Const. Callivazis, Petit National Han, 7. Galata, Constantinople (Ζ'—63)

ΕΡΓΑ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΕΒΝΟΠΟΥΛΟΥ
(Φαίδωνος)

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ, Τιμάται φρ. ή φρ. 2
ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ Σειρά Πρώτη, φρ. ή φρ. 3
ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ Σειρά Δευτέρα, φρ. ή φρ. 3
[Αι δύο Σειράι όμοι δφ. ή φρ. 3,50 και χρεώδεται φρ. ή φρ. 7.]

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΣΤΕΦΑ, φρ. ή φρ. 3.
[Χρεώδεται, φρ. ή φρ. 3,50]

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΣ

Συνιστώμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ός τό κατ' έξοχήν παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, άληθείς παρασχόν εις την χάραν ήμών ύπηρεσίας και υπό του Οικουμενικου Πατριευχείου Κωνσταντινουπόλεως ός ανάγνωσμα άριστόν και χρησιμώτατον εις τους παίδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΟΤΕΑ	ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ	ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Έσωτερικού:	Έξωτερικού:	Έσωτερικού λειπ. 20. Έξωτερικού φρ. χρ. 0,20.
Ετησία... φρ. 8.—	Ετησία φρ. χρ. 10.—	Φύλλα προηγουμένων ετών, Α' και Β' περιόδου τιμώνται έκαστον λειπ. 25 (φρ. 0,25).
Εξάμηνος... > 4,50	Εξάμηνος > 5,50	ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Τρίμηνος... > 2,50	Τρίμηνος > 3,—	Όδός Εδριυίδου άρ. 38, παρά το Βασιλειον.
Αι συνδρομαί άρχονται την 1ην εκάστου μηνός.		
Περίοδος Β'.—Τόμος 14ος	Έν Αθήναις, 27 Γανουαρίου 1907	Έτος 29ον.—Άριθ. 9

ΤΑ ΔΙΔΥΜΑ ΤΟΥ ΤΡΑΝΣΒΑΛΑ (ΜΥΣΤΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ PAUL ROLAND) ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'. (Συνέχεια)

Είχαν περάση την γέφυραν του Τσοκχός, μικρού παραποτάμου του ποταμού Όράγγη, και είχαν φθάση εις τον Δρόμον του Άνόβερ, όταν έξαφνα, καλύπτουσα τον τροχασμόν του τραινίου, όμοβροντία τουφεκοβολισμού έξεστράγγη.

Οι Μπόερς! έδροντοφώνησε με θριαμβευτικόν τόνον ό Υβών, πού είχε μείνη εις την σκοπιάν του με έπιμονήν άζιαν αύτης της άνταμιοιθής.

Οι έπιβάται του τραινίου, όλοι στρατιώται, έκτός από τους τρεις Γάλλους, ώρμησαν προς τας θυρίδας, ενώ ή άτμάμαξα, ή όποια έως την στιγμην έκείνην έτρεχεν όλοταχώς, δέν έσταμάτησεν, όταν ό μηχανικός έκαμεν άνάποδα έπροχωρούσεν άκόμη προς την ζώνην της μάχης, της όποίας τά όρια ήσαν τά περιπόλια (πολεμικοί πυργίσκοι) από το ένα μέρος, και ή γραμμή του σιδηροδρόμου από το άλλο.

Άφού έκαμε μερικά άπότομα τινάγματα, τό τραινιον έστάθη' οι Άγγλοι κατέβησαν άμέσως και ώρμησαν τροχάδην προς την γραμμην του πυρός, ενώ οι Γάλλοι έμειναν μόνοι και εκάθησαν να κυττάζουν με άπληστα βλέμματα τας περιπετειάς της μάχης, πού έγίνετο σχεδόν υπό τά βλέμματά των.

Ήσαν στήμενοι οι φράνται των περιπολιών, ήγωνίζετο ν' άνοιξη ρήγμα εις τό συρμάτινον προτείχισμα, πού έφρασσε τον δρόμον της άποικίας της Ευέλπιδος Άκρας.

Είνε ό Κρουίτσιγγερ! Κατώρθωσε να διασχίση την Όράγγην και θέλει να έμβή εις την Άκραν, — είπεν ένας στρατιώτης, πού είχε μείνη όπισω κ' έτρεχε τώρα να προφθάση τους συντρόφους του.

Ο κ. Ζουανίκ είχε χωθή εις τό βάπερμαυτικόν τόνον ό Υβών, πού είχε μείνη εις την σκοπιάν του με έπιμονήν άζιαν αύτης της άνταμιοιθής.

«Είχαν λύση τας φυσιογιόθηκας...» (Σελ. 66, στ. α')

Άφού έκαμε μερικά άπότομα τινάγματα, τό τραινιον έστάθη' οι Άγγλοι κατέβησαν άμέσως και ώρμησαν τροχάδην προς την γραμμην του πυρός, ενώ οι Γάλλοι έμειναν μόνοι και εκάθησαν να κυττάζουν με άπληστα βλέμματα τας περιπετειάς της μάχης, πού έγίνετο σχεδόν υπό τά βλέμματά των.

Επί κεφαλής έξήντα περίπου ίππέων, ό όπλαρχηγός Κρουίτσιγγερ, χωρίς διάλου να ταρχαθή από την χάλιασαν των βλημάτων, τά όποια έσφενδόνιζαν εναντίον

του οι ύπερασπισται του όχυρώματος, είχε πελεύση κ' έπροσπαθούσε να κόψη τά σύρματα του φράκτου. Έσφύριζαν αι σφαίραι γύρω του, αύτός όμως, άτάραχος, έκαμνε τό έργον του.

Αι άκτινες των ήλεκτρικών φανών τον έφώτιζαν ζωηρά και τον έκαμναν εύκολον στόχον διά τους σκοπευτάς, αλλά εις τό πλευρόν του ήσαν δύο Μποερόπουλα, κ' εύρηκαν αύτά ένα έξυπνότατον τρόπον διά να τον προσφυλάξουν. Έπήρε τό καθένα από μίαν μεγάλην λαμαρίαν, πού ήσαν πεσμένοι από τους τοίχους ένός περιπολιού και τας έχρησιμοποίησαν ως άσπίδας' έσκέπαζαν ούτω τά σώματά των, με τά ύποτα εί-

χαν σχηματίση προστέγασμα διά τον άρχηγόν.

Η καρδιά του Υβών έσκιρτήσεν, όταν άνεγνώρισε τά δύο παιδιά' ήσαν ό Χάνς και ή Έλζα, τά Δίδυμα του Τράνσβαλα.

Δέν έκρατήθη πλέον' ήνοιξε την θυρίδα και ώρμησεν εις τό άκρον της σιδηροδρομικής γραμμής, όπισθεν της όποίας βαθεία τάφος ήτο άνοιγμένη.

Καθώς ό πρίγκιψ Ιωάννης της Γαλλίας, εις την μάχην του Ποατιέ, είδοποιούσε τον πατέρα του από ποια κτυπήματα να προσφυλαχθή, ήρχισε και αύτός να φωνάζη με όλην

την δύναμιν των πνευμόνων του: — Έλζα, φυλάξου από δεξιά! Χάνς, σκύψε τό κεφάλι σου!

Δέν έδλεπεν ότι ήτο άδύνατον ν' άκουσθή μέσα εις τας όμοβροντίας των τουφεκιών, και ό ζήλος του τον παρέφερον. Ο Γιάγγκος ήναγκάσθη να τον άποσπάση από εκείνην την παραζάλην και να τον σύρη διά τής βίας μέσα στο βάγον. Ηρωϊκός, έπίμονος μέχρι τρέλλας, αλλά πάντοτε θαυμάσιος, ό Κρουίτσιγγερ

— "Οχι έσένα, μικρέ μου, μά τόν παιδί μου, τόν Παύλο μου, έφώναξα. Ο μικρός μου ο Παύλος, που έπήγε να βγάλει τές πάπιες από τόν ποτάμι, και τώρα... ο Θεός ξέρει τί απέγινε ο καϊμένος!... "Α! γά τος! έρχεται κι αυτός.

Ήσυχασε ή καλή γυναίκα, και τότε ο Παύλος, που είχε σωθή από τόν κεραυνό, εκάθησε και τής διηγήθη πως είχε ακούσει τήν φωνή της και ένόμισε πως ήκουσε φωνή από τόν ουρανό. Του έφαινετο σαν θαύμα.

Και ή καϊμένη ή χωρική, μ' δλην τήν απλότητά της:

— "Έτσι γίνονται τά θαύματα, είπε. Σ' αγαπούσεν ο Θεός, όπως αγαπά όλα τά καλά παιδάκια, και έβαλε 'ς έμένα τήν ιδέα να φωνάξω τόν παιδί μου, τήν στιγμή που έκινδύνευες έσύ. Πραγματικάς ο Θεός σ' έγλύτωσε... Εύλογημένο τόν όνομά του.

— Εύλογημένο τόν όνομά του! είπε και ο Παύλος, και απέχειρε τήν καλή γυναίκα, που είχε χρησιμεύσει ως όργανον τής θείας Προνοίας.

ΠΕΤΡΟΣ ΠΥΡΓΩΤΟΣ

ΤΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΝ ΤΟΥ ΚΑΡΑΜΠΑΜΠΟΥΛΑ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑΚΙ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΜΕΓΑΛΑ ΠΑΙΔΙΑ)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'

Μόνοι οι δύο μάγοι έπήγαν μαζί με τόν Καραμπамπούλα μέσα εις τά βάθη τού έρρου δάσους.

Όταν έφθασαν εκεί, ο Καραμπамπούλας έκαμε πρώτα τρεις μετάνιες έμπρός εις τόν άγαλμα τού μεγάλου

του προγόνου, τού 'Οκέλνα, κ' έβαλε εις τά πόδια του δύο κοτόπουλα και τρία άδεια κουτιά από σαρδέλλες. Ύστερα έπήγε να προσφέρει τά άλλα και πολλά και μεγάλη δώρα του, εις τόν είδωλον τής μεγάλης θεάς 'Ατουπίκας, —δηλαδή εις τόν κούτσουρο ένός δένδρου ξηρού, όπου ήσαν κι άλλας κρεμασμένα ένα σωρό άλλα ταξίματα και αναθήματα, όλα εύρωπαϊκής κατασκευής.

Τά βλέπετε εις τήν εικόνα τί είναι, και δι' αυτό κρίνω περιττόν να σας τά περιγράψω...

Ύστερα, έπεσε στα γόνατα και άρχισε τά παρακάλια.

— Μεγάλη θεά 'Ατουπίκα, έγώ θέλω ένα τοκίνητο. Έγώ θά δώσω 'ς έσένα όλα αυτά, κ' έσύ να μου δώσεις τόν τοκίνητο. Έγώ δέν τρώγω πιά, έγώ δέν πίνω πιά, έγώ δέν κοιμώμαι πιά. Ο Καραμπамπούλας είναι άρρωστος! Λυπήσου τον, και στείλέ του ένα τοκίνητο!

Οι δύο μάγοι, από πίσω του, έμισόκλειναν τόν μάτι, ο ένας τού άλλου του, κ' έχαμογελούσαν. Έλογάριαζαν οι κατεργάρηδες να έλθουν τόν βράδυ και να πάρουν αυτοί όλα τά δώρα τού Καραμπамπούλα...

"Έξαφνα όμως, μέσα στην ήσυχία και τήν σιωπή τού δάσους, έγινε μιá φοβερή και τρομερή φασαρία, και μιá βραχνή φωνή, που έβγαине, θαρρείς, από κανένα πηγάδι, έφώναξε αυτά τά λόγια:

— Βασιληά Καραμπамπούλα, πήγαινε στο παλάτι σου! Πριν περάσουν δέκα ήμέρες, ό,τι έξήγησες θά τόν έχης! Οι μάγοι σου είναι τσαρλατάνοι και κλέφτες! Φυλάξου από αυτούς!

"Όπου φύγη-φύγη όλοι, από τήν τρομάρα τους! Βασιληάς και μάγοι, και λαός και αλλικοί, παίρνουν τόν φύσημά των κατά τόν χωριό. Δέν είχαν άδικο οι κακόμοιροι: Που να ξέρουν και που να φαντασθούν τίνος ήταν ή φοβερή εκείνη φωνή! 'Αλλά νάτος! έμπρός εις τόν είδωλον τής θεάς 'Ατουπίκας, ο 'Όταμπής ο παυμένος τοιμπουκοκράτης, που εξετρώπωσε από τόν κρυφώνα του, βαστά τά πλευρά του, γιά να μή σκάση από τά γέλια!

(Έπεται συνέχεια)

Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

«Έγώ, θέλω ένα τοκίνητο...» (Σελ. 68).

Η ΦΑΝΤΑΣΜΕΝΗ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ΕΜΙΛΕ ΡΕΣΗ)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ' (Συνείχεια)

Έφαγαν τόν δείπνον πολύ εύχάριστα, με θελκτική οικειότητα μεταξύ των. Καιρόν πολύν είχε η 'Ανδρέα να ιδή τόν πατέρα της τόν ευδιάθετον. Έφαινετο σαν να είχε ξανανιώσει, και, μολοντί έπανεληθημένας εκείνο τόν βράδυ ήσθάνθη μερικά ρίγη, δέν έφάνη διόλου άνήσυχος δι' αυτό.

Φυσικά ο 'Ανδής, που τόν είχε πιάσει οίστρος άνεξάντλητος, έκοβε κ' έρραβε με τήν γλώσσά του. Και ήτο άξιθηάμαστον πως, ενώ διαρκώς έφλουρούσε, κατώρθωνε να τιμᾷ τά εκλεκτά και άθονα φαγητά, τά όποία τού έφερναν. Περιέγραψεν εις τούς φιλοξενούντάς τον, ένα-ένα με τήν σειράν, όλους τούς ιδικούς του, από τόν πατέρα του έως τόν μικρότερον από τούς έξ άδελφούς και αδελφάς του έκαμε τού καθενός τήν σωματικήν και πνευματικήν εικόνα τόν πιστήν, ώστε, αν τούς έβλεπε κατόπιν ο κ. Δεβουσύ, χωρίς να προειδοποιηθή, εύκολα θά ήδύνατο να τούς άναγνωρίση.

Δέν ήξεύρω, είπεν ο τραπεζίτης, μετά τινος στιγμᾶς σκέψεως, που είδαν οι δύο έξάδελφοι να τρέμουν τά χείλη του από τήν συγκίνησιν, —δέν ήξεύρω αν θά συγχωρήσω ποτέ τόν πατέρα σου, που δέν κατεδέχθη να με είδοποίηση διά τήν ύπαρξίν του, τούλάχιστον άφ' ότου επέστρεψεν εις τήν Γαλλίαν.

— Ίσως ο παππούς μου να τόν είχε προκαταλάβη εναντίον σας κ' επειδή ο πατέρας μου θά έφοδθή μήπως ή μνησικακία σας εξετεινέτο έως αυτόν, είχε, φαίνεται, διατάξη να συνάψη σχέσεις μ' ένα θεϊόν, τόν όποιον, φυσικά, ο πατέρας του δέν τού είχε παραστήσει με κολακευτικά χρώματα. Έπειτα δέ, όταν ήλθαμεν εις τήν Γαλλίαν, ήμεθα σχεδόν πτωχοί, κ' έγώ ένθυμούμαι που ήκουσα τόν πατέρα μου να λέγη ότι, αν έζητούσε να σας πλησιάση τότε, θά έφαινετο ότι προσέφευγεν εις σας διά να τόν βοηθήσετε. Διότι ο πατέρας μου έχει περί πολλού τήν αξιοπρέπειάν του, και διά τίποτε εις τόν κόσμο δέν θά ήθελε ν' αποδώσουν τόν διάβημά του εις συμφεροντολογικόν έλαττήριον. Έπροτίμησε λοιπόν να μή σας δώση γνωριμίαν, και να τά βγάλει πέρα μόνος του. Και, πραγματικώς, έχει επιτύχη περίφημα, —είπεν εις τόν τέλος ο έφηβος, ενώ τά μάτια του έλαμπαν με μιάν άστραπήν από εκείνην τήν υπερηφάνειαν, τήν όποιαν απέδιδεν εις τόν πατέρα του.

— Τί κρίμα, να υποχωρήση εις αυτούς τούς συλλογισμούς! άνέκραξεν ο κ.

Δεβουσύ αν ήρχετο σ' έμένα, από τήν αρχήν, θά τόν έπαιρνα εις τήν τράπεζάν μου ως συνέταιρον.

— Ένώ τώρα είναι άπλοός επαρχιακός ιατρός, παρετήρησεν ή 'Ανδρέα με ύπεροπτικόν ύφος.

— Μάλιστα, τόν άπλοός ιατρός, όσον είναι και άπλοός άνθρωπος, άπήνησε με όρμην ο έξάδελφος' ιατρός όμως που έχει τήν εκτίμησιν και τήν άγάπην όλου τού πληθυσμού μᾶς πόλεως πολύ σημαντικής' και αυτό, τόν ξεύρετε πολύ καλά, έξάδελφ μου, είμπορεί, εν άνάγκη, ν' αντικαταστήση τήν περιουσίαν.

— Όπωσδήποτε, ό,τι έγινε, έγινε, και δέν απογίνεται πλέον, εξηκολούθησεν ο τραπεζίτης' δι' έσε όμως, παιδί μου, τόν στάδιον θά είναι πολύ διαφορετικόν.

— Τόν φοβούμαι άληθινά, άπήνησεν ο 'Ανδής' διότι δέν αισθάνομαι καμμίαν κλίσιν διά τόν επαγγελμα του πατέρα μου, αν και είναι τόν τόν τιμητικόν' και λυπούμαι παραπολύ που δέν έχω αυτήν τήν κλίσιν.

Η 'Ανδρέα τόν εκύτταξε με περιέργειαν. Τής έφαινετο παράδοξον, πως αυτός εξέφραζε λύπην, διότι δέν ήμπορούσε ν' αφιερωθή εις τήν ιατρικήν επιστήμην, όταν ο κ. Δεβουσύ ήνοιγεν εις τόν μέλλον του τόν λαμπρόν όρίζοντα.

— Ός συνέταιρος εις τήν τράπεζάν μας, είμπορείτε να έλπίζετε ότι θά γίνετε πολύ πλούσιος μιάν ήμέραν' και τόν να είναι κανείς πλούσιος είναι προτιμότερον από κάθε άλλο.

— Μά τήν αλήθεια, δέν τόν γνωρίζω, άφου ήμεεις ποτέ δέν ήμεθα πλούσιοι. Καθώς φαίνεται, είναι εύμορρο πράγμα να έχη κανείς πολλά χρήματα να έξοδεύη, διά να ικανοποιή τας ανάγκας του και τας ιδιοτροπίας του' έγώ όμως θά έπροτιμούσα να είμαι σπουδασμένος σαν τόν πατέρα μου, παρα πλούσιος και άπαιδευτος.

— Και ποιός σας λέγει πως δέν είμπορεί ο άνθρωπος να είναι και πλούσιος και σπουδασμένος μαζί;

— Κανείς δέν τόν λέγει, και ούτε είναι δυνατόν να τόν υποθέσω μόνος μου' λέγω άπλάς και μόνον ότι ή καλή και με στερεάς βάσεις παιδεία εύκολα θά με παρηγορούσε που δέν θά είχα πλούτη...

— Έγώ δέν είμαι τής γνώμης σας, είπεν ή 'Ανδρέα' θά είναι φοβερό πράγμα να είναι κανείς πτωχός σαν έσας' και είμαι πολύ εύτυχής που δέν έφαντάσθη ο πατέρας μου να γίνη γιατρός.

— Μπᾶ! τά καταφέρνουμε κ' ήμεεις

να ζούμε όπωσδήποτε, —άπήνησεν ο 'Ανδής μ' ένα περιπαικτικόν χαμόγελο. Είς τόν διάστημα αυτής τής συζητήσεως τών δύο έξάδελφων, ο πατέρας στηρίζων τήν κεφαλήν του εις τά δύο του χέρια, έφαινετο βυθισμένος εις σοβαράς σκέψεις. Έξαφνα, εκινήθη προς τόν μέρος τού άνεψιού του, και, άφου τού εκτύπησεν απαλά τόν ώμον:

— Και τί φρονείς διά τήν έξάδελφου σου, άγόρι μου; τόν ήρώτησε δεικνύων με τόν βλέμμα τήν κόρην του, ή οποία εκάθητο εις τόν άλλο άκρον τής τραπέζης.

Ο έφηβος ύψωσε προς αυτήν τά μάτια του γεμάτα με πονηρίαν, και, χωρίς να διακόψη τόν μᾶσσημά του:

— Διά τήν έξάδελφ μου;... μά, τήν αγαπᾷ κι όλα, σαν να τήν έγνώριζα πρό πολλού. Είναι αξιογάμητο και χαριτωμένο κορίτσι, αν και κάποτε λι-

«Νά, πάρε! είπεν ο τραπεζίτης...» (Σελ. 69, στ. γ')

— "Α! με συγχωρείτε, έξάδελφούλα μου, δέν είχα καθόλου τόν σκοπόν να σας λυπήσω με αυτήν τήν λέξιν, ή όποία έχει γενικήν έννοιαν και είμπορεί να έφαρμοσθή και εις πρόσωπα πολύ μεγαλύτερας ηλικίας από τήν ιδικήν σας. "Ας πούμε λοιπόν ότι δέν είσθε ένα χαριτωμένο κορίτσι, αλλά μιá χαριτωμένη μικρούλα, καλή, γλυκειά...

"Αμα ήκουσεν ή 'Ανδρέα αυτήν τήν επανόρθωσιν, τής όποιας ήσθάνθη τήν εφρωνείαν, έξέσπασε πλέον:

— Δέν είμαι ούτε μικρούλα' είμαι... είμαι ή δεσποινίς 'Ανδρέα Δεβουσύ. Αί; πᾶς; γιατί γελάτε; θαρρεί κανείς πως όλο και περιγελάτε τόν κόσμο!

— Άκριβώς γι' αυτό συχνά με μαλώνου στο σπίτι μας, όμολόγησεν ο 'Ανδής, με τόν ειλικρινές γέλιο του. Κ' έγώ τούς άπαντώ ότι αυτό είναι προτιμότερον επί τέλους, παρά να φαίνεται κανείς διαρκώς σοβαρός, σαν τελετάρχης τών κηδειών, εν τή έξασκήσει τών καθηκόντων του.

— Έγώ όμως, σᾶς παρακαλώ να μή κοπιάζετε να γελάτε... να μή γελάτε μ' έμένα, τούλάχιστον' δέν είμαι συνηθισμένη έγώ μ' αυτούς τούς τρόπους, και δέν μ' άρέσουν διόλου.

"Όταν ήκούσθη αυτή ή παραινεσις, ή όποία εξέφωνήθη με έμφανισιν παραπολύ καμικήν, νέον περιπαικτικόν μειδιάμα επήνησεν εις τόν πρόσωπον τού έξάδελφου. Είδεν όμως ούτος παρευθός ότι ο θυμός τής μικρούλας ήτο κίνδυνος μήπως εκδηλωθή με πολλήν βιαιότητα, και ή κατά βάθος καλή του καρδιά δέν ήθέλησε να τήν εξερεθίση περισσότερο. Περιέστειλε λοιπόν τήν πολεμικήν του φαιδρότητα, και με τόνον καλοκάγαθον:

— Έλάτε δά! μήν κακιώνετε, τής είπε' θά σας ύπακούσω, και θά σας φέρωμαι τού λοιπού, όπως θέλετε κ' επιθυμείτε.

Η συνομιλία εξηκολούθησε τότε μεταξύ τού κ. Δεβουσύ και τού νεαρού άνεψιού του, με οικειότητα όλων μεγαλητέραν. Άφου τού έκαμε διά τήν οικογένειαν του και άλλας άκόμη έρωτήσεις, εις τας όποίας ο έφηβος άπαντύσε συμφώνως με τας προβλέψεις του:

— Νά, πάρε! είπεν ο τραπεζίτης, ενώ έσυρεν από τήν τσέπην του δύο χρυσά εικοσόφραγκα, και τού τά έβαζεν εις τόν χέρι. Αυτό είναι τόν πρώτον δᾶρον που σου κάμνει ο γέρο-θεϊός σου' έλπίζω όμως ότι αυτό δέν θά είναι τόν τελευταίον. — τί λές, και σύ, άγόρι μου; (Έπεται συνέχεια) ΚΙΜΩΝ ΑΛΚΙΑΗΣ

γάκι ζωηρό, και πειρακτήριο—σαν νόστιμη γατίτσα που είναι, ικανή να σε κάμη να αισθανθής τά νύχια της και από μέσα από τά γάντια της.

— Ναι, ναι, αυτό είναι! έπεδοκίμασεν ο πατέρας' ή 'Ανδρέα είναι ή μικρούλα μου, που τήν αγαπᾷ πολύ, αλλά έχει κάποτε κάτι ζωηρότητες... φοβερές και τρομερές. Η μικρή μας φαντασμένη επειράχθη διότι δέν τής έπλεξαν τόν εγκώμιον χωρίς επιφυλάξεις, και διότι είδε να τής αποδίδουν, και μάλιστα έμπρός εις τούς υπηρέτας, έλαττώματα, τά όποία έγνώριζε πολύ καλά πως είχε, αλλά δέν ήθελε να τά όμολογήση. — Δέν είμαι συνηθισμένη ν' ακούω τέτοια λόγια, είπε με σηκωμένο ύψηλά τόν κεφάλι και με κακωμένα βλέμματα. Έν πρώτοις, έγώ δέν είμαι κανένα κορίτσι...

Ανανεώσεις ψευδώνυμων: Εθνικών Δάβαρον, κ. Νηρηίς τοῦ Εὐρείου, κ. Νοσταλγοῦσα Ἑλληνίς, κ. Νοχτολοῦλοδο, κ. Δαφροστεφής Σημαία, κ.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρὰ Μυστικά ἐπιθυμοῦν νάνταλ- λάξουν: ἡ Κίρκη μὲ τὴν Ἐραῖν Ἡερ- ἄλην — τὸ Κοῦφεῖ μὲ τὴν Ἐστειμένην Καλ- λονήν, Ἑλληνικὴν Ἴδεαν, Αἰγυπτίαν Βασι- λοπαίδα, Ζήτω ἢ Ἐνωσίς καὶ Κίρκη — ὁ Φιλελεύθερος μὲ τὴν Χιονομένην Περιστε- ράν, Ἡρωϊκὴν Κρήτην, Ζήτω ἢ Ἐνωσίς, Συριακὴν Ναυιοπούλαν καὶ Σανθὴν Κορη- νοπούλαν. — ὁ Γαλατίας μὲ τὸ Ὀνειρον τῆς Κύπρου, «21», Ὀδὸν τῆς Δόξης, Σκίτσου καὶ Ζοφεράν Νύκτα. — τὸ Δάκρυ τῆς Ἀνα- κούφισσας μὲ τὴν Ἑλληνικὴν Πνοήν, Ἡραν, Ἀνοξιάτικο Λουλοῦδι καὶ Ἀντίθεον.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τὰς φίλους τῆς: Ἰωάννην Δάρον (ἐλήφθησαν) ἢ μικρὰ Κάλια εὐχαριστῶ θερμῶς διὰ τὸ λαγεῖον) Φαληρικὴν Ἀντὴν (αἱ προτάσεις εἰς τὸ προ- σχές) Ἀνοδαίμονα (πὺς πᾶνε ἢ χιονίστρος; μαγιόνερ!) Κ. Ν. Κ. (τὸ πιστεύω ἐντελῶς γράφε μου) Ἐυφροῖν (ἔστειλα ὁ λογαρια- σμὸς μετ' ὀλίγον) Ἰαπότην τοῦ Μεσαίου, Εὐτυχῆ Παρελθόν (ναί, ἀρκεῖ νὰ πληρώσῃ) Ρευβασιόν (ἔλαβα, εὐχαριστῶ) Ἀνοξιάτικο Λουλοῦδι, Κοῦφεῖ (ὁ ἀδελφός σου νὰ στείλῃ ἄλλα ψευδώνυμα) Ἐθνικὸν Δάβαρον, Ὀ- νειρον τῆς Κύπρου (ἀφού δὲν ἔχῃς γραφομη- χανὴν μὲ ἐλληνικοὺς χαρακτῆρας, νὰ γράψῃς μὲ τὸ χερί σου τὰ κουπόνια τῆς Μετοχῆς σου εἶσαι πάντοτε εἰς καιρὸν νὰ τὰ διαθήσῃς· αὐτὰ δὲν ἔχουν καμμίαν προθεσίαν) Ἑλλη- να Μαχίτην (εἰς τὸ προσχές) Νάρμισσον (περαστικά) Ἀντόνομον, Ἀσπασίαν Α. (νὰ ἐπαναλάβῃς τὴν αἵτησιν, συνοδεύουσα αὐτὴν μὲ 1 φρ. κατὰ τὸν Κανονισμόν εὐχαριστῶ διὰ τὴν ὄψθην) Κορητικὴν Ἑλιδα (ἐντὸς ὀλίγου) Πιερόν Ὀνειρον, Ἠγὼ τῆς Καρ- δίας (μὴ παραπονησῆσαι! βεβαίως θὰ εἶδες τὴν ἀπάντησιν μου ἢ Ἀσκήσις εἶνε ὀρθή) Χρυ- σόπειρον Ἑλιδα (ἔστειλα) Ἀγγελον Ἀγγε- ρινὸν (ἔστειλα) Κορητικὴν Ἑλιδα, κτλ. κτλ. Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 28 Ἰανουαρίου, ἀπαντήσω εἰς τὸ προσχές.

ΤΟΜΟΙ ΤΩΝ ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΩΝ, ΜΕ ΜΕΓΑΛΗΝ ΕΚΠΟΣΙΝ

Καταρτίσαντες πλήρεις σειρὰς τῶν «Πανα- θηναίων, (1900-1906) πωλοῦμεν τοὺς περισ- σέοντας τόμους εἰς τιμὰς ἐκτάκτους ἡλαττω- μένας. Οἱ τόμοι 1ος, 2ος, 3ος, 4ος, 5ος, 6ος, 7ος καὶ 8ος πωλοῦνται πρὸς δραχ. ἢ φρ. ΔΥΟ ἕκαστος. Οἱ τόμοι 11ος, 12ος, πρὸς δρ. ἢ φρ. ΤΡΙΑ ἕκαστος. Οἱ τόμοι 9ος καὶ 10ος, ἐκ τῶν ὁποίων δὲν περισσεύουν ἀντίτυπα, πωλοῦνται μόνον μὲ ὀλόκληρον τὴν σειρὰν πρὸς δρ. 15 ἕκαστος, ἤτοι ὀλόκληρος ἢ σειρὰ δρ. ἢ φρ. 52. Διὰ κάθε τόμον προσθετέον εἰς τὰς ἀνω τιμὰς 50 λεπτὰ διὰ τὰς ἐπαρχίας καὶ 1 φράγ- κον διὰ τὸ ἐξωτερικὸν ταχυδρομικὰ. Μετὰ τὴν ἐξάντησιν τῶν περισσευόντων τόμων, αἱ ὀλίγα ὑπολειπούμενα σειραὶ τῶν «Παναθηναίων» θὰ πωλοῦνται εἰς τὴν ἀρχι- κῆν τὴν τιμὴν δραχ. 150. Αἱ παραγγελίαι στέλλονται πρὸς τὴν Διευ- θύνσιν τῶν «Παναθηναίων», ὁδὸς Ἀριστοτέ- λους 35 Ἀθῆναις, καὶ προπληρώνονται. Ἡ Διεύθυνσις τῶν «Παναθηναίων»

Γονεῖς καὶ κηδεμόνες! Ἀσφαλίσατε τὴν ζωὴν σας καὶ τὸ μέλλον τῶν τέκνων σας εἰς τὴν μεγά- λην ἀσφαλιστικὴν ἑταιρίαν "ΡΩΣΣΙΑ,"

Ἀσφάλεια: Ζωῆς, προικοδοτήσεων, πυρὸς, δυστυχημάτων, μεταφορῶν, θραύ- σεως ὄλων. Ὑποκατάστημα ἐν Ἀθῆναις Ὀδὸς Σταδίου 21

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 8 Μαρτίου [Ὁ χάρις τῶν λύσεων, ἐκεί τῶν ὁποίων δὲν νὰ γράψωσι τὰς λύσεις των οἱ διαγωνιζόμενοι, πωλεῖται ἐν τῷ Γραφείῳ μας εἰς φραπέ- λους, ὃν ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.] 99. Δεξιόγριφος. Λαμβάνω ἕνα ἔντομον, τὸ δλητηριάζω, καὶ βασιλέα παλαιὸν Ἀπὸ τὸν τάφον βγάζω. Ἐσάλη ἐπὶ τοῦ Λεοβιάκου Ἀνθού 100. Τονόγριφος. Ἄν, ὦ ἀγνωστὴ μου λύτα, Τῆνομά μου δὲν εἰςέρθῃς, εἰς τὸν χροτὴν τότε χύττα τῆς Ἑλλάδος νὰ μὲ εὖρθῃς Ὅταν ἴδωμαι ἢ ἀναγνώσῃς μὴ τυχὸν μ' ὀψυτοῖσθῃς, Διότι ἄλθος τῆς ἀρούρης Τότε θὰ μὲ καταστήσῃς. Ἐσάλη ἐπὶ τῆς Χρυσόκτινης Αἰθῆς 101. Αἶνιγμα. Ἐάν εἰς ἔον προσθέσῃς ἴα, Μ' εὐρίσκεις μόνον εἰς τὴν Ἀσία. Ἐσάλη ἐπὶ τοῦ Φιλοπάτειδος Ἑλλήνος 102. Πυραμῖς. + Οἱ σταυροὶ ἀποτελοῦν Κράτος * + * = Ἀντανουμία ** + * * = Νῆσος Ἑλληνική * * * + * * * = Νῆσος Ἑλληνική * * * * + * * * * = Γονὴ τοῦ Εὐαγγελίου Ἐσάλη ἐπὶ τοῦ Ταπεινοῦ Μενεῆ 103-107. Μαιρικὸν Γράμμα. Τῇ ἀνταλλαγῇ τριῶν γραμμάτων ἐκάστης τῶν κάτωθι λέξεων, διὰ τριῶν συμφωνῶν, πάντοτε τῶν αὐτῶν, σχηματίσει ἄλλας τόσας λέξεις: Οἶος, ἀκηδία, Ἀσία, ἀπατῶ, Εὐπάτωρ. Ἐσάλη ἐπὶ τῆς Ἀνεμόνης τῶν Πατησίων 108. Ποικίλη Ἀχροστιχίς. Τὸ πρῶτον γράμμα τῆς πρώτης τῶν ζη- τωμένων λέξεων, τὸ δεύτερον τῆς δευτέρας, τὸ τρίτον τῆς τρίτης καὶ οὕτω καθέξῃς, ἀπα- τελοῦν μεγαλόνησον: 1, Ἀρχαῖος θεός 2, Ἀρχαῖος Βασιλεὺς 3, Ἀγριον ζῶον 4, Ἀρχαῖος Βασιλεὺς 5, Χορὸς ἑλληνικός 6, Ὄνομα γυναικεῖον. Ἐσάλη ἐπὶ τῆς Δόξης τῆς Ἑλλάδος 109. Ἑλλισοσύμφωνον. ου-ἠεοα-οιου Ἐσάλη ἐπὶ τοῦ Ἀθιονόμου 110. Γρίφος παραστατικός. Ἄρθρον οὐδέτ.—Πόλις λουτρῶν εὐρωπαϊ- κή.—Σύμφωνον.—Μετοχή.—Ἀντανουμία ἀόριστος οὐδέτ.—Ἐπίθετον συγκριτικῶ βρ- θμοῦ. Ἐσάλη ἐπὶ τοῦ Φροδοῦ Ὀνειρου

ΛΥΣΕΙΣ τῶν Πνευματ. Ἀσκήσεων τῶν φύλλον 49, 50, 51-52. 599. Ὑποκατάστημα (Ἡός, κύριος) — 600. Οἶος-Ἰανός.—601. Τὸ γράμμα Σ. 602. Γ Α Δ Η 603. Τῇ ἀνταλλαγῇ διὰ τοῦ Ω: Α Δ Α Μ Θ Ω Σ Λ Α Μ Α Ω Τ Ι Σ Η Μ Α Ρ Σ Ι Δ Ω Ν Σ Ω Ζ Ω 604-606. 1. Πηνηίος (Πάντες ΟΙ ΝΩΕ ΕΝ ἩΠείρω...) 2. Πάδος (ΣΟΔΑ Πολύ...) 3. Ἀξίος (Σπανίως ΟΙ ἘΑνθού...) 4. Ρῆ- νος (Πόσον Η Ράδος...) — 608. Ἀντόνομος (ΑΥΤΟΝ ΟΜΩΣ...) — 609. ΤΑΙΝΑΡΟΝ- ΔΙΟΜΗΔΗΣ (Τένεδος, Ἀραβία, Ἰστρὸς, Νικομήδεια, Ἀσκληπιός, Ριπίδιον, Ὀροσὸν, Νέμεσις.) — 610. Ἐπισφράγιος εἶνε ὁ γρι- φος (ἐπὶ σφρα γῆς εἰς ι - ναι - ογρ' ὑφ' ὤς.) 611. Λουκάκιον (Λουκά! Νίκο!) — 612. Χάρος-χάρις.—613. Κουλλός-κουτός. 614. Ο Π Ο Σ Ο Σ 615. Φ Α Σ Ι Α Ν Ο Σ, Π Ο Σ Ο Σ (Φᾶσις—σύς=) φᾶ + Σ Ο Σ (Σικυών—κύων=) σί + Ο Σ Ο Σ "Αναδρος—Ἄνδρος=) ἄν + ("Οσιος—Ἰος=) ὄς. — 616-618. 1. Τὸ κῆμμα. 2. Ὁ κοντός τῆς σημαίας. 3. Διότι δὲν εἶμεθα ἔξυνοι. — 619. Ὁ φίλος σέ μίαν ὥρα ἀξίζει μίαν χώρα. — 620. Τῇ ἀνταλλαγῇ διὰ τοῦ Α: Ἄσρος, παχύς, φαρδύς, ταπεινός, ἀσπῶς. Διὰ δὲ τῶν ἀντιθέτων: ΜΕτός, Ἰγνώσις, ΣΤηνός, Οἰηματίας, ΣΑφῶς = ΜΙΣΟΣ-ΒΕΤΙΑ. — 621. Ἐσάλησαν ἐπὶ τοῦ Ἀμμύμιου Γλω- τοποιοῦ (Ἐς, τὰ, λύσσαν, Ἰππότου, α, μὴ μί, τοῦ, γελῶ, τότε, οὐ.) 622. Γαλιλαῖος-Γαλιλαία. — 623. Φανή- φωνή. — 624. Αἰῶν-Αἰῶν. — 625. Κερδος- κέρδος.—626. Μένιππος (μὲν, ἵππος). 627. Α Ω ΚΟΝΩΝ [Λαμβάνομεν τὸ πρῶ- ΦΙΛΑΡΤΑΣ τὸν ἐκ δεξιῶν γράμ- ΑΥΣΑΝΔΡΟΣ μα τῆς δευτέρας σει- ράς, εἶτα τὸ πρῶτον ἐξ ἀριστερῶν τῆς πρώτης, εἶτα τὸ δεύτερον ἐκ δεξιῶν τῆς δευτέρας, εἶτα τὸ τρίτον ἐξ ἀριστερῶν τῆς πρώτης, καὶ οὕτω καθέξῃς.] — 629. Τῇ ἀνταλλαγῇ διὰ τοῦ Γ: Βακτηρία ὁστὶ παιδία βίον.— 630. Αἱ ζητούμεναι λέ- ξεις εἶνε: Πίσσα (ἀσΠίς), ἔαρ (ΡΕΑ), Ἄρ- γος (ἀγΡός), Ἰτῶν (ΠαΙων), Ἴων (ἸΝώ), θύμος (μῦΘος), Πάρος (σπΟρά), σάκος (Κά- Σος)=ΠΕΡΙΠΟΟΣ.— 631. Οὐδέεις σιγῆς μετενόησε (οὐ δις σὶ - γ' εἰς ας - μετ' ἐν Ο εἰς ἐν.) ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ [Ἡ λέξις λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητὰς μας λεπτὰ 5 μόνον. Ἐλάχιστος ὅρος 10 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ἐλιγώτεραι τῶν 10 πληρώνονται ὡς νὰ ᾖσαν 10.] Ἀνταλλάσσομεν ταχυδρομικὰ δελτάκια πανταχόθεν.—Κατίνα Κουτσουβέλη, Μα- ρίκα Εὐθιδοῦ, Panderma (Turquie). (Ζ'—64) Ἐρμῶς σέ εὐχαριστῶ, φιλότῃ Ἐραῖν Ἠεροῦ, διὰ τὰς εὐχὰς σου.—Ἡρώ. (Ζ'—65) Ἀνταλλάσσομαι φίλτατον Εὐόμομον Κόρινον. Ζητῶ γνωριμίαν Διακριθείσης Ἀρα- κειῆδος δι' ἀνταλλαγῆς Μ. Μυστικῶν.—Κίρκη. (Ζ'—66) Πάνω πρὸς τὸ παρὸν ἀνταλλαγῇ δελτά- κια, εὐχαριστῶν ἑρμῶς τοὺς ἀπο- στείλαντας.—Π. Χ. Γεωργιάδης, Ἀθῆναι. (Ζ'—67)

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἔξοχον παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὀπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οὐλομενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

Table with 3 columns: ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ, ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ, ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ. Includes subscription rates and publisher information: ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Ἐν Ἀθῆναις, 3 Φεβρουαρίου 1907.

ΤΑ ΔΙΔΥΜΑ ΤΟΥ ΤΡΑΝΣΒΑΛΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 5. Μία ἀνάγκησις.—Ὁ σταθμάρχης καὶ ἡ φω- τογραφία.—Ἄλλος ἀντ' ἄλλου.—Τὰ γέλια ποῦ βῆγμαν ξυνά.—Ὁ Ὑβὼν κἀνε φτερά. Ἡ Βλουμφονταίν!... Ἐπὶ τέλους οἱ ταξιδιωτὰι μας ἔ- φθασαν ἐκεῖ, ἀφού ἔκαμαν ἐπτὰ ἡμέρας (μαζὶ μὲ τὴν πεζοπορίαν των), ἕως ὅτου διανόσουν τὰ 1,150 χιλιόμε- τρα, τὰ ὅποια χωρίζουν τὴν πρωτεύουσαν τῆς Εὐέλπειδος Ἀ- κρας ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν τῆς Ὀράγγης.

ἰδῆ τί εἶδους συστατικά ἔχομεν ἡμεῖς! — Ναι, ἀπήντησεν ὁ Γιάγκος, καὶ δι' αὐτὸ σκοπεύω γὰ τὸν βασανίσω ὅσον εἶνε δυνατόν, καὶ νὰ μὴ τοῦ δείξω τὰ δια- βατήριά μας, παρὰ κατὰ τὴν τελευταίαν σιγμὴν. — Καὶ πῶς θὰ τὰ γάσῃ ὁ κύρ-Ἐγ- γλέζος, ἅμα ἰδῆ ὅτι οἱ ἐπιβάται, ποῦ τόσον τοὺς κακομεταχειρίζεται, εἶνε προστατευόμενοι τοῦ κ. Σέσιλ Ρόδες! ἐπρόθεσεν ὁ Ὑβὼν. Ὅταν ἔπερασεν ἡ πλημμύρα τῶν ἐ-

— Ποίος ὑπηκόητος; — Γάλλος. — Ποῦ κατοικεῖτε; — Ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς τὸν σταθ- μὸν τῆς Βλουμφονταίν. — Τὸ ἐπάγγελμά σας; — Εἰσοδηματίας. — Τὸ διαβατήριόν σας; — Ἐρωτήσατε πρῶτα τὸν θεῖόν μου, ὁ ὁποῖος πάσχει ἀπὸ ἑλαφρὰν κωφότητα, καὶ τὸν μικρὸν αὐτὸν ποῦ μ' ἔχει κηδε- μόνα. Κατόπι βλέπομεν.

Ἐπὶ τὸν περμένους εἰς τὸ χῶμα... (Σελ. 66, στ. γ')

Ὁ Ἀγγλος συγκατένευ- σεν εἰς αὐτὴν τὴν ἐπιθυ- μίαν, καὶ, στρέφων πρὸς τὸν σοφόν, ἤρχισε πάλιν τὴν ἀνακρισοῦλάν του, ἀλλὰ εἰς ὑψηλότερον τόνον. — Τὸ ὄνομά σας; — Κόναν Ζουανίς. — Ποίος ἡλικίας; — Πενῆντα πέντε ἐτῶν. — Ποίος ὑπηκόητος; — Γάλλος. — Ποῦ κατοικεῖτε; — Εἰς τὸ Παρίσι. — Τὸ ἐπάγγελμά σας; — Ἀεροναύτης. (Ἐδῶ ὁ κ. Ζουανίς ἔστειλε πρὸς τὸν Ἀετόν του ἕνα τρυφερόν στεναγμόν). — Τὸ διαβατήριόν σας; — Κ' ἐμένα;... Εἶνε ἡ σειρὰ μου. Τάχα δὲν παίζω κ' ἐγώ;—ἐφώνησεν ἔτοιμος ὁ μικρὸς Ὑβὼν. Ὁ ἀνακριτής μας δὲν ἔ- δειξε περισσοτέραν δυσκολίαν παρ' ὅσην τὴν πρώτην φορὰν διὰ νὰ ὑποχωρήσῃ εἰς αὐτὴν τὴν ιδιοτροπίαν τῶν Γάλλων, ποῦ δὲν ἤθελαν νὰ δείξουν ἀμέσως τὰ διαβα- τήριά των. Ἰσως δὲν ἀπέδιδε πολλὴν ση- μασίαν εἰς τὸ πρᾶγμα, ἴσως διὰ τὸν τύ- πον μόνον τὰ ἐζητούσε... Καὶ πάλιν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ἡ ἀνάκρι- σις, ἡ διηνησιμένη μὲ ἀγγλικά καὶ γαλ- λικά:

Ἐπὶ τὸν περμένους εἰς τὸ χῶμα... (Σελ. 66, στ. γ')

— Ὑστερα ἀπὸ ὅλους τοὺς ἄλλους! εἶπεν ἀγγλιστί, καὶ ἐφρόντισε πρῶτα διὰ τοὺς ἄλλους ἐπιβάτας, ὅχι ὁμοῦ καὶ χωρὶς νὰ σηκῶν πρὸς τοὺς φίλους μας, καὶ ἰδίως πρὸς τὸν Γιάγκον, βλέμματα ὄχι μὲν τόσον τρυφερά, ἀλλὰ πολὺ προ- σεκτικά. — Τί βάνουσις ἄνθρωπος! ἐπιθύρι- σεν ὁ θεῖος Ζουανίς, καὶ πόσον θὰ εὐ- χαριστηθῶ μὲ τὴν στενοχωρίαν του, ἅμα

πιβατῶν, ὁ σταθμάρχης κατεδέχθη νὰ στρέψῃ καὶ πρὸς τοὺς Γάλλους. ἤρχισε νὰ ἐρωτᾷ πρῶτον τὸν Γιάγκον Ἀμῶν, ὁ ὁποῖος προσποιούμενος ὅτι δὲν ἐγνο- οῦσε τὰ ἀγγλικά, ἀπαντοῦσεν εἰς γαλ- λικὴν γλῶσσάν. — Τὸ ὄνομά σας; — Γιάγκος Ἀμῶν. — Ποίος ἡλικίας; — Εἰκοσιτεσσάρων ἐτῶν.